

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
การเตรียมความพร้อมของรัฐบาลในการวางระบบคมนาคมเพื่อรองรับการเข้าสู่
ประชาคมอาเซียนของประเทศไทย

กระทู้ถามที่ ๐๔๙๘ / ๒๕๕๖ สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔

วันที่เสนอ	๒๔ เมษายน ๒๕๕๖
สมัชคณรัฐมนตรี	นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี
ชื่อผู้ตั้งกระทู้ถาม	นางสาวชวรลัทธ์ ชินธรรมมิตร พรรคภูมิใจไทย จังหวัดราชบุรี
ชื่อผู้ถูกตั้งกระทู้ถาม	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม (นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์)
ชื่อผู้ตอบกระทู้ถาม	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม (นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์)
ประเภทกระทู้ถาม	กระทู้ถามที่ตอบในที่ประชุมสภา
สถานภาพกระทู้ถาม	รัฐมนตรีตอบแล้ว

สรุปสาระสำคัญของกระทู้ถาม

เนื่องจากประเทศไทยถือได้ว่าเป็นศูนย์กลางการผลิตที่มีความอุดมสมบูรณ์ด้านเกษตรกรรม มีผลผลิตทางการเกษตรจำนวนมากที่สามารถแปรรูปเป็นสินค้าส่งออกไปยังต่างประเทศ มีการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม การค้าและการลงทุนด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะธุรกิจการท่องเที่ยวที่สร้างรายได้ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศได้เป็นอย่างดี แต่ปัจจุบันเส้นทางคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศของประเทศยังขาดความเชื่อมโยงทั่วทุกภูมิภาค ขาดศักยภาพในการวางแผนจัดการอย่างเป็นระบบ ทำให้เกิดปัญหาด้านการจราจรติดขัดและการขนส่งที่ไร้ระบบทำให้สิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงและเวลา ซึ่งอาจเป็นเหตุผลสำคัญที่นักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศจะชะลอการลงทุนได้ ส่งผลให้ประเทศต้องสูญเสียโอกาสในการสร้างรายได้จำนวนมาก ดังนั้น เพื่อการเตรียมความพร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของไทยในด้านการคมนาคม การวางระบบโครงข่ายการคมนาคมที่เป็นระบบและสมบูรณ์แบบจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป จากเหตุผลดังกล่าว ผู้ตั้งกระทู้ถามขอทราบว่

๑. รัฐบาลได้มีการวางแผนและวางโครงข่ายเส้นทางคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศให้มีความเป็นระบบและเป็นรูปธรรมแล้วหรือไม่ อย่างไร ขอทราบรายละเอียด

๒. หากได้มีการวางแผนงานและวางโครงข่ายในเรื่องดังกล่าวแล้ว รัฐบาลจะมีการประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชน นักท่องเที่ยวและนักลงทุนทราบได้อย่างไร ขอทราบรายละเอียด

สรุปสาระสำคัญของคำตอบกระทู้ถาม

คำตอบข้อที่ ๑ การเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมขนส่งในภูมิภาคอาเซียนถือเป็นเรื่องสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยที่ถือเป็นศูนย์กลางที่สามารถเชื่อมโยงกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคได้มากที่สุด แต่ประเทศไทยมีปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งหากไม่มีการพัฒนาในอนาคตอันใกล้จะทำให้สูญเสียโอกาสในภูมิภาคเป็นอย่างมาก รัฐบาลจึงได้วางแผนการพัฒนาการเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมขนส่งไว้อย่างเป็นระบบ แบ่งได้เป็น ๔ ส่วน ได้แก่

๑. การพัฒนาโครงข่ายถนนภายในประเทศที่มุ่งสู่ชายแดนเชื่อมโยงกับโครงข่ายถนนในประเทศเพื่อนบ้าน

๑.๑ เส้นทางเหนือ-ใต้ (North-South Corridor) เส้นทางเหนือเชื่อมโยงกรุงเทพฯ กับ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผ่านทางอำเภอเชียงของ และมุ่งสู่เมืองคุนหมิง สาธารณรัฐประชาชนจีน โดย

ผ่านทางอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ระยะทาง ๑,๘๐๐ กิโลเมตร และเส้นทางใต้ที่มุ่งสู่ด่านสะเดา จังหวัดสงขลา โดยจะมีการขยายถนนในประเทศเป็น ๔ เลน เชื่อมจังหวัดสำคัญตามแนวเส้นทาง

๑.๒ เส้นทางแนวตะวันออก-ตะวันตก (East-West Corridor) ซึ่งเชื่อมโยงอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ผ่านจังหวัดสุโขทัย จังหวัดพิษณุโลก จนถึงจังหวัดมุกดาหาร เข้าไปยังเมืองสหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ไปจนถึงท่าเรือดานัง ประเทศเวียดนาม โดยจะมีการขยายถนนในประเทศเป็น ๔ เลน มีการพัฒนาถนนพรมแดนไม่ให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัด

๑.๓ เส้นทางแนวใต้ (Southern Corridor) ซึ่งเชื่อมโยงกรุงเทพฯ ไปจนถึงกรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา และเมืองโฮจิมินห์ซิตี้ ประเทศเวียดนาม ถือเป็นเส้นทางหลักเพราะเชื่อมโยง ๓ เมืองหลักของอาเซียน โดยจะมีการขยายถนนในประเทศเป็น ๔ เลน แล้วจะมีการก่อสร้างถนนเชื่อมลงมาด้านตะวันออก ลงมาที่จังหวัดจันทบุรี ทำให้โครงข่ายถนนจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถเชื่อมลงมาทางภาคตะวันออกได้สะดวกขึ้นในอนาคตก็จะเชื่อมโยงกรุงเทพฯ ไปจนถึงเมืองทวาย ประเทศเมียนมาร์

ทั้งนี้ นอกจากการขยายโครงข่ายและปรับปรุงถนนภายในประเทศแล้ว ยังมีโครงการให้ความช่วยเหลือการปรับปรุงถนนของประเทศเพื่อนบ้านด้วย เพื่อความสมบูรณ์ของโครงข่ายถนน นอกจากนี้ ยังมีโครงการก่อสร้างสถานีขนส่งสินค้าและศูนย์กระจายสินค้า จำนวน ๑๕ แห่ง ในจังหวัดหลักตามเส้นทางทั่วประเทศ

๒. การพัฒนาท่าอากาศยาน

๒.๑ การขยายท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ ให้สามารถรองรับผู้โดยสารได้ ๖๐ ล้านคนต่อปี จากเดิม ๔๕ ล้านคนต่อปี

๒.๒ การขยายท่าอากาศยานนานาชาติดอนเมือง โดยการเปิดใช้อาคารผู้โดยสาร ๒ (Terminal 2) ให้สามารถรองรับผู้โดยสารได้ ๒๒ ล้านคนต่อปี

๒.๓ การขยายท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต ให้สามารถรองรับผู้โดยสารได้ ๑๒.๕ ล้านคนต่อปี

๓. การพัฒนาท่าเรือ

๓.๑ โครงการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบังโดยเพิ่มขีดความสามารถให้รองรับตู้สินค้าได้เพิ่มขึ้นเป็น ๑๘ ล้านตู้ต่อปี จากเดิม ๑๐ ล้านตู้ต่อปี การพัฒนาระบบเครนขนส่ง การพัฒนาโครงข่ายถนนรอบท่าเรือแหลมฉบัง

๓.๒ โครงการก่อสร้างท่าเรือเพิ่มอีก ๔ แห่ง ได้แก่ ท่าเรือแม่น้ำป่าสัก ท่าเรือที่จังหวัดชุมพร ท่าเรือที่จังหวัดสงขลา ๒ และท่าเรือปากบารา จังหวัดสตูล ซึ่งจะเป็นอีกทางเลือกในการขนส่งสินค้าส่งออกผ่านไปยังประเทศสิงคโปร์

๔. การพัฒนาเส้นทางรถไฟเพื่อเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน การปรับปรุงโครงข่ายรถไฟทั้งประเทศ การสร้างรถไฟทางคู่ ระยะทาง ๒,๘๐๐ กิโลเมตร การสร้างเส้นทางรถไฟใหม่ ๓ เส้นทาง ระยะทาง ๖๘๘ กิโลเมตร เพื่อเชื่อมโยงกับแนวเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และแนวเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก

ทั้งนี้ มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือ อันได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ....^๑ และร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ...

คำตอบข้อที่ ๒ รัฐบาลได้ให้ความสำคัญในการประชาสัมพันธ์เรื่องแผนและวางโครงข่ายเส้นทางคมนาคมขนส่ง โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมายในการประชาสัมพันธ์เป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่

๑. ภายในประเทศ เพื่อให้ประชาชนได้เข้าใจหลักการและความจำเป็นของโครงการพัฒนา การสร้างความรู้สึกรับรู้สถานภาพของโครงการต่าง ๆ ว่าจะเกิดขึ้นที่ไหน อย่างไร และประเทศจะพัฒนาไปอย่างไร และจะส่งผลอย่างไรกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ผ่านเวทีการสัมมนาทั่วประเทศ

๒. ประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมด้วยกันได้ ผ่านเวทีการประชุมรัฐมนตรีคมนาคมอาเซียน

๓. นักลงทุนต่างประเทศ เพื่อให้ให้นักลงทุนรู้ว่าประเทศไทยได้มีการวางแผนที่ดี มีการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ที่ถือว่ามีความสำคัญต่อนักลงทุนที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศ ตลอดจนมีความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนในการพัฒนาโครงข่ายรถไฟความเร็วสูง ผ่านเวทีการประชุมทั่วโลกของนายกรัฐมนตรี

---

^๑ อย่างไรก็ตาม ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔/๒๕๕๗ วินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. .... ตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๙ วรรคหนึ่ง และ มาตรา ๑๗๐ วรรคสอง ซึ่งข้อความดังกล่าวเป็นสาระสำคัญมีผลให้ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นอันตกไป ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๔ วรรคสาม
สืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ :

http://www.constitutionalcourt.or.th/occ_web/download/article/file_import/center3-4_57.pdf